

MF Dnes: Levice, Green Deal a náš boj o zrno

06. 04. 2022

5. 4. 2022 - Mladá fronta DNES/Hovory z lán(ů) - Kdo čte tyto moje sloupky pravidelně, ten asi poznal, že rozhodně nejsem přítelem extrémní levice. Ani té v moderní, liberální formě, ani původní, konzervativní. Začneme u té „naší“, moderní.

Minulý měsíc v některých frakcích Evropského parlamentu zavládlo nadšení poté, co skokově podražily pohonné hmoty a potraviny živočišného původu. Místopředseda Evropské komise a duchovní otec Green Dealu Frans Timmermans společně se svým fanklubem oslavovali nevyhnutelnou budoucnost evropského kontinentu.

Konečně všichni, ne jenom z přesvědčení, ale z nutnosti, začneme chodit pěšky, přestaneme jíst maso a budeme si tak nějak marxisticky rovnější. Šunka nebude. Bude ale chléb? Obiloviny meziročně podražily o téměř sto procent, a proto se v důsledku zdražování energií (bez těch se chleba také neupeče) vážně hovoří o bochníku za astronomických sto korun.

Čím to, že obiloviny tak podražily? Protože ti zpropadení zemědělci pěstovali moc řepky a málo obilovin, řekne si člověk, který toho o zemědělství ví asi tolik jako já o kvantové fyzice. Pravda je ale přesně opačná. V tomto roce jsou osevní plochy obilovin jedny z nejvyšších v historii. Téměř milion hektarů, což je vzhledem k nutnosti střídání plodin k zajištění půdní úrodnosti hraniční hodnota.

Ted' k té levici konzervativní, kterou u moci drží kapitalistické peníze. Nejdříve Rusko. To si dělá zálusk na Ukrajinu. Obilnice světa s produkcí téměř 88 milionů tun, jedenáctkrát tolik, kolik vyprodukujeme my. Potenciální schopnost uživit až půl miliardy lidí, tedy celou Evropu nebo téměř půl Afriky. Loňskou produkci nevyvezou, ta letošní je s otazníkem.

Kryvyj Rih. Město, které se připravuje na obklíčení poté, co Rusové přehodnotili strategii. Kromě toho, že jde o rodiště ukrajinského prezidenta Zelenského a má pro Rusko symbolickou hodnotu, je to také průmyslové centrum s jednou z největších oceláren na světě. Jak zastavit postup Rusů? Zaminovat okolní pole. Tam pšenka letos „nepokvete“.

Ted' vstupuje do hry Čína. Ta masivně skupuje zásoby. Podle amerického ministerstva zemědělství bude do poloviny roku 2002 Čína držet 69 % světových zásob kukuřice, 60 % zásob rýže a 51 % zásob pšenice. Tedy 20 % světové populace drží téměř dvě třetiny zásob. To by se Marxovi asi nelíbilo. Je vidět, že „stará levice“ se víc než Marxem řídí Leninem. Ten řekl, že každá společnost je vzdálena jen tři chody jídla od chaosu a revoluce. Čím se budeme řídit my? „Spravedlivými“ zelenými zítřky, anebo rozumem?

Autor: Jan Doležal, prezident Agrární komory ČR